

ФАШІСТСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ ТЕРОР НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

В останньому часі з дня на день скріплюється система утисків і терору у фашістській Польщі.

Лівівський катівський засуд — це на ділі яскравий і жахливий приклад для ілюстрації цілої системи польського фашізму, вимірної на знищення класового робітничо-селянського руху на Західній Україні.

Починаючи з квітня 1929 року, польський уряд почав проводити політику польського фашізму над робітниками й селянами за останні місяці.

У політиці польського фашізму поставила собі за ціль знищити професійні організації, розбити ліві робітничо-селянські партії, знищити пролетарську пресу, фізично покалічити, або замкнути за ґрати провідників робітничо-селянських організацій, щоб не було кому організувати широку трудящі маси до боротьби за своє визволення з кайдани капіталізму й фашізму.

Безоглядність і жорстокість фашізму в Польщі має ще інші причини, а власне причини, які сягають поза межі внутрішнього життя панської Польщі.

Та даремні зусилля фашістських катів. Ім не вдається знищити робітничо-селянського руху на Західній Україні.

РАДІО-ІСКРИ.

Радіо! Яка твоя сила та велич! Сиджу собі в кімнаті й по радіо молюсь 'богу... Так би сказати — не я молюся, але слухаю, як National Broadcasting Company в суботу, 9-го серпня, передавала по радіо молитву до господа бога від імені всіх церков Нью Йорку, щоб бог перестав паляти зближжі й послав дощ на грішну землю американську.

Як заслухався я тої молитви, то й пригадалася мені наша старокраєва некультурність.

І така, здається пустячна річ ота спідничка, а таке лихо накликає на людей.

Зняв я радіо із вух своїх і взявся за газету. І що б ви думали я вичитав? Ой, вичитав я дуже сумну історію.

Вичитав я, що захорів на якусь невідому недугу паник міністрів, пані міністрів польського міністра закордонних справ Залеського.

Кажу ж вам, що тільки клопіт тай годі. Доктори сказали, що треба песика везти на теплі води.

Славна річ культура та цивілізація. От тільки яка, буржуазна преса ані словом не згадає, чи радіо краще апелює до бога, як наші старокраєві паради, себто, чи змочив бог грішну американську землю, вислухавши радіомолитву, чи радіо ще не дістає до неба.

Та це ще пів біди. А от в Італії стався величезний землетрус.

100,000 населення залишилося без даху над головою, 2,000 загинуло в руїнах. І ніяк ніхто не знає, за що таку кару господа послав на свій народ.

Дурниці! Італійські папські єпископи краще знають причину того страшного землетрусу.

Ось зачуваю, що вже виїшла мода на довгі спідниці. Я вже навіть деякі з них бачив — довгі, то довгі, але виглядають так, немаче то вони також були десь в землетрусові — такі нерівні.

Та дякувати їй за те... а то коли б ще були хоч на цалю підсочили, то були б і нас розтрисали землетрусом.

Зняв я радіо із вух своїх і взявся за газету. І що б ви думали я вичитав? Ой, вичитав я дуже сумну історію.

Вичитав я, що захорів на якусь невідому недугу паник міністрів, пані міністрів польського міністра закордонних справ Залеського.

Кажу ж вам, що тільки клопіт тай годі. Доктори сказали, що треба песика везти на теплі води.

Славна річ культура та цивілізація. От тільки яка, буржуазна преса ані словом не згадає, чи радіо краще апелює до бога, як наші старокраєві паради, себто, чи змочив бог грішну американську землю, вислухавши радіомолитву, чи радіо ще не дістає до неба.

Та це ще пів біди. А от в Італії стався величезний землетрус.

100,000 населення залишилося без даху над головою, 2,000 загинуло в руїнах. І ніяк ніхто не знає, за що таку кару господа послав на свій народ.

них органів і вищий начсклад залоги, після чого тов. Ворошилов прийняв почесну варту від № стрілецької дивізії, біля якої гаряче стріли свого любимого вождя та першого червоноармійця.

Приїхавши до сирецького табору, тов. Ворошилов прийняв парад № Червонопрапорної Водинської стрілецької дивізії та частин таборового збору.

Виступивши на мітингу, тов. Ворошилов відзначив героїчно минуле дивізії та її славного організатора і провідника тов. Якіра.

Командувач війською УВО тов. Якір зателефонував Наркомвійськморю, що № дивізії, яка в минулому була одна з славніших частин Червоної армії, і в наступних боях високо триматиме свого бойового червоного прапра.

Могутнім, «тривалим» ура! червоноармійці й начсклад висловили свою гарячу любов до вождя Червоної армії, першого командира — луганського слюсаря і краєдого сальдату більшовицької партії тов. Ворошилова.

Після наради тов. Ворошилов оглянув сирецький табір, заходив до червоноармійців і розмовляв з ними.

Огляд частин сирецького табору закінчився навчанням з бойовою стрільбою піхоти та артилерії. Навчання довели до добрих тактичних готувань, бойовий порив та високу політичну свідомість частин № стрілецької дивізії.

З 23 години тов. Ворошилов був на нічних літаннях авіації.

ПРОТИ ФАШІСТСЬКОГО ТЕРОРУ У ФІНЛЯНДІ.

Як уже відомо всім, нова фашістська влада у Фінляндії почала в першу чергу тероризувати й загнати до тюрем фінляндських комуністів.

КАЛЬКУТА, Індія. — У в'язниці в Аліпори, коло Калькути, вибух бунт в'язнів через поживу.

М. М. ЛІТВИНОВ, КОМІСАР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ РАД. СОЮЗУ.

Президія ЦВК СРСР ухвалила: задовольнити прохання тов. Чічеріна Георгія Васильовича звільнити його від обов'язків народного комісара закордонних справ.

М. М. ЛІТВИНОВ.

Максим Максимович Літвінов народився 1875 р. Бувши на військовій службі вивчав соціально-економічні науки й обіймався з марксизмом.

У засланні тов. Літвінов приїхав до «іскровців». Через півтора року попереднього ув'язнення втік із в'язниці разом із 10 «іскровцями», у тому числі з тов. Пятницьким, Бауманом та іншими.

На конгресі закордонних соціал-демократів його обрали разом із Крупською Н. К. та Діємем у члени адміністрації ліги, що вважалася тоді за фактичний центр «Іскри».

На початку 1903 р. Літвінов недержавно повернувся до Росії, де його обрали на члена більшовицького центру в Росії, що існував під назвою «Бюро Комітету Більшовців».

Вона лежить тихо в півтмі. Тоді вона питає з страхом, я почував, як вона мене обмацує очима: «чи ти поранений?»

«Ні, я маю відпустку». Моя мати дуже бліда. Я не наслідуюся завітати світа.

«Так, маю, я цього давно не їв». «Наче б ми передбачили, що ти прийдеш», — сміється моя сестра: «якраз твоя улюблена страва — картопляні пудинки, а ще й брусниці».

«Мій любий хлопчику», — каже моя мати тихо.

«Далі буде»

ТОВАРИШІ РОБІТНИКИ! Відновляйте передплату на «Українські Робітничі Вісті»! Не забувайте також про пресовий фонд одинокій українській робітничій газеті!

відповідальніших доручень Центрального Комітету Партії.

1907 р. тов. Літвінов повернувся до Росії з дорученням Центрального Комітету, брав участь у організації обласної партійної конференції у Надвожжі й на Уралі.

Після Жовтневої революції тов. Літвінов призначений був на першого повівера в Англії.

Через 10 місяців його заарештував англійський уряд, як заляжника за Локарта (англійського консула в Москві), що на нього його й обміняли. 1918 року тов. Літвінова призначили на члена колегії Наркомзаксправ і потім — заступника Наркомзаксправ.

Протягом останніх двох років виконував обов'язки наркома закордонних справ. Тов. Літвінов — член Центрального Виконавчого Комітету СРСР.

ЯК ЧЕРВОНА АРМІЯ ВІТАЄ СВОГО ВОЖДА.

Народний комісар військових справ СРСР т. Ворошилов в Києві.

25-го липня, о 12-й годині 30 хвилин до Києва з Гомеля прибув народний комісар військових справ і голови Реввійськради СРСР тов. Ворошилов, у супроводі члена РВР СРСР, начальника повітряних сил тов. Баранова і начальника штабу Робітничо-Селянської Червоної Армії тов. Шапчюка.

Тов. Ворошилова зустріли члени РВР СРСР та командувач війською УВО тов. Якір, член РВР УВО тов. Хаханян, начальник залоги, командир та комісар № корпусу тов. Гаркавіч, секретар ОПК тов. Черняк, представники партійних, радянських та професійних організацій.

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК На західному фронті без змін

Переклад з німецької мови Ж. Бургардт.

Я стою біля вікна й не можу відірватися. Інші лагодять свої речі, щоб висідати.

Самокати, повози, люди там унизу, це сіра вулиця; вона мене обіймає, моя мати.

А переду станцією шумить вздовж вулиці річка, вона піщиться, витікаючи зі шлюзів мосту біля млина. Поруч стоїть стара чотирикутня башта, а перед нею велика липа, а поза ними вечір.

Тут ми сиділи, часто, — коли це було? — через цей міст ми ходили й дихали холоднватим повітрям, просякнутим запахом стоячої води; ми нахилилися понад спокійною течією по ту сторону шлюзів, де на стовпах під мостом висіли зелені рослини та водні лілії; по той бік цілюв'яз жаркими днями нас оббризкувала піна, тут ми балакали про своїх учителів.

Я йду через місток, поглядаючи праворуч та ліворуч, в воді це повно водних лілій, і вона так само падає світлою дугою; в будинку з баштою стоять, як і раніше, прачки з голими руками над білою білизною, із відчинених вікон пашисть жаром від утюгів.

В цій цукерні ми їли морозиво та курили перші цигарки. В цій вулиці, що я її минаю, я знаю кожний будинок, споживчу крамницю, аптекарську крамницю, пекарню.

Східці тріщать під моїми чобітками. Вгріть грюкнули двері, хтось дивиться через поручень, це двері кухні, що відчинені, там якраз печуть картопляні пудинки; запах розноситься по всій хаті, сьогодні ж субота, і це мабуть сестра там схилалася. Мені соромно на одну мить і я схилию голову, але потім я знімаю шолом і дивлюся вгору. Так, це моя старша сестра.

«Павлу!» — гукає вона, — «Павлу!» Я киваю; мій ранець чіпається за поручень, рушниця така важка.

Вона відчиняє двері й гукає: «Мамо! Павлу прийшов!» Я притулююсь до стінки і міцно тримаю свого шолома та свою рушницю.

Тоді я роблю зусилля і, спотикаючись, іду наверх. Рушницю я ставлю в кутку, ранець при стінці, шолом ставлю зверху.

Вона виймає хустинку з шафи і витираю обличчя. Наді мною висять на стіні за шклом різнобарвні металки, що я їх колись збирав.

«Вона ще не встала?» — питаю її сестри. «Вона хвора», — відповідає вона.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНОЮТЬЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

«УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ» одинокий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень.

«ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ» одинокий ділянський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фермерства.

«РОБІТНИЦЯ» одинокий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць.

«БОРОВА МОЛОДЬ» одинокий журнал в українській мові для української роб-фари, виходить раз на місяць.

ПЕРЕДПЛАТУ НА ПОВНІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ ПОСЛАЙТЕ АБО НА ІМЕНІ КОЖНОГО ЧАСОПИСА ОКРЕМА, АБО НА ІМЕНІ Я АДРЕСУ: WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.